

Pogled kliničnega farmacevta

Protitrombotično zdravljenje pri bolnikih z rakom lahko predstavlja velik izziv, saj takšni bolniki običajno prejemajo številna zdravila. Z večjim številom uporabljenih zdravil narašča tudi tveganje za interakcije med zdravili.

Klinično pomembne interakcije med zdravili so tiste, kjer je spremenjena učinkovitost ali varnost enega izmed zdravil v takšni meri, da je potrebna prilagoditev režima odmerjanja ali celo ukinitvev zdravljenja. Pomembne so zlasti pri zdravilih z ozkim terapevtskim oknom, kamor sodijo tako protitrombotična kot onkološka zdravila. Glede na mehanizem ločimo farmakokinetične in farmakodinamične interakcije med zdravili. Farmakokinetične so tiste na ravni procesov ADME (absorpcija, distribucija, metabolizem, eliminacija) in se merijo s spremembami farmakokinetičnih parametrov (kot so razpolovni čas, površina pod krivuljo, maksimalna serumska koncentracija ...), pri farmakodinamičnih pa gre za sočasno uporabo zdravil z aditivnim, sinergističnim ali antagonističnim delovanjem. Pri bolnikih, ki prejemajo protitrombotično in onkološko zdravljenje, je največja verjetnost za klinično pomembne interakcije na ravni metabolizma, saj se večina protitrombotičnih zdravil presnavlja preko jetrnih encimov citokroma P450. Številna zdravila so

bodisi inhibitorji bodisi induktorji encimov citokroma P450, med drugim tudi onkološka zdravila.

Interakcije med zdravili navadno preverimo v povzetku glavnih značilnosti zdravila ali v podatkovnih zbirkah (Lexicomp® Drug Interactions, IBM Micromedex® Drug Interactions, Drugs.com itd.). Zavedati se moramo, da imajo tako povzetki glavnih značilnosti zdravila kot podatkovne zbirke svoje omejitve, zato sta nujni velika pozornost in kritična presoja pri interpretaciji in ukrepanju ob interakcijah med zdravili.